

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/226/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611208290
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4611208290.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti odporcovi: O. Y., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom P., T. XXXX/XX, toho času na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom Mestom Topoľčany, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpeného advokátskou kanceláriou HKP Legal, s. r. o. so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 1.459,13 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 7. mája 2012, č. k. 5C/65/2012-53, takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú ť a späťvzatie návrhu, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 7. mája 2012, č. k. 5C/65/2012-53 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Odporcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 284,40 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka HKP Legal, s. r. o. so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.459,13 eura s 9,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.167,01 eura od 09. 12. 2006 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 371,09 eura právnenému zástupcovi navrhovateľa, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v pôvodnom znení účinnom do 31. 12. 2007 (do účinnosti zák. č. 568/2007 Z. z.), § 497, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako aj vykonaným dokazovaním, na základe ktorého dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 18. 06. 2004 Zmluvu o poskytnutí flexipôžičky v zmysle § 497 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 65.000,- Sk, ktorý sa odporca zaviazal splácať v 36 splátkach po 2.346,65 Sk, pričom dátum prvej splátky bol určený na deň 18. 07. 2004 a posledný deň splátky na 18. 06. 2007. RPMN bola dohodnutá na 10,07%, poplatok za poskytnutie úveru 750,- Sk a poplatok za upomienku 300,- Sk, za každú ďalšiu upomienku 500,- Sk. Keďže odporca si svoj záväzok voči navrhovateľovi nespĺnil, záväzok, pozostávajúci z istiny 1.017,95 eura s 9,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 683,95 eura od 09. 12. 2006 do zaplatenia, sa stal splatným dňa 12. 08. 2005. O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume

371,08 eura, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 87,50 eura a trov právneho zastúpenia vo výške 283,59 eura.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, namietajúc, že v danej právnej veci je kauzálnym a skutkovým základom spotrebiteľský vzťah, pričom zmluva, od ktorej odvodzuje navrhovateľ svoje nároky, obsahuje podľa jeho názoru neprijateľné podmienky z hľadiska požiadaviek zákonných ustanovení na ochranu spotrebiteľa. S poukazom na § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka považoval za zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú, resp. štandardnú) zmluvu vopred pripravenú právnym predchodcom navrhovateľa (postupcom), ktorej obsah pred jej uzavretím odporca nemal možnosť reálne ovplyvniť. Dodal, že špeciálna úprava spotrebiteľského úveru bola v čase uzavretia zmluvy obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z., na základe čoho vyvodil, že posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. V tejto súvislosti považoval za potrebné uviesť, že spotrebiteľské vzťahy sú vždy vzťahmi občianskoprávnymi, pričom uvedené platí bez ohľadu na skutočnosť, či základný zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom plnenia je uzavretý podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Uvedené bolo potvrdené aj judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky. Okrem toho mal za to, že v súdnej veci nie je potrebné osobitne poukazovať na neprijateľné zmluvné podmienky, a to z toho dôvodu, že dlh odporcu považoval za premlčaný v celom rozsahu a vzniesol námietku premlčania. S poukazom na dôvody odvolania navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že návrh bude zamietnutý a vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu budú priznané trovy konania v zmysle vyčíslenia.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril navrhovateľ.

Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 31. júla 2012, č. k. 9Co/177/2012-80 odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu odmietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre podal vedľajší účastník na strane odporcu dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 26. júna 2013, č. k. 5Cdo 303/2012-127 tak, že uznesenie Krajského súdu v Nitre z 31. júla 2012, sp. zn. 9Co/177/2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V rozhodnutí uviedol, že odvolací súd neskúmal, či odporca ako hlavný účastník prejavil súhlas s prejavom vôle podaním odvolania vedľajším účastníkom. Odvolací súd s takýmto prejavom vôle hlavného účastníka nedisponuje a bolo preto úlohou odvolacieho súdu, aby na zistenie stanoviska hlavného účastníka vyzval odporcu. Pokiaľ tak nepostupoval a odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka odmietol, odňal mu možnosť konať pred súdom. Uvedená procesná vada zakladá vždy prípustnosť dovolania a zároveň je aj dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie zrušiť.

Viazaný právnym názorom dovolacieho súdu odvolací súd vyzval odporcu, aby sa písomne vyjadril, či súhlasí s podaným odvolaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Zároveň ho upozornil, že písomné stanovisko - súhlas alebo nesúhlas - je nevyhnutné pre ďalší postup odvolacieho súdu pri rozhodovaní o podanom odvolaní vedľajšieho účastníka.

Podaním zo dňa 29. 10. 2013 odporca vyjadril súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

O tejto skutočnosti odvolací súd informoval navrhovateľa na nariadenom odvolacom pojednávaní, konanom dňa 31. októbra 2013. Po oboznámení sa so súhlasom odporcu s odvolaním vedľajšieho účastníka, navrhovateľ zbral svoj návrh vo veci späť, o čom odvolací súd informoval odporcu i vedľajšieho účastníka.

Vedľajší účastník následne predložil súdu svoje písomné vyjadrenie k späťvzatiu návrhu na začatie konania, v rámci ktorého žiadal o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP a priznať

vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, vyjadrenie zo dňa 09. 05. 2012, dovolanie zo dňa 24. 09. 2012).

Podaním zo dňa 07. 11. 2013, doručeným odvolaciemu súdu dňa 13. 11. 2013, odporca vyjadril súhlas so späťvzatím návrhu navrhovateľa.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) dospel k záveru, že vzhľadom na späťvzatie návrhu a súhlas odporcu so späťvzatím je potrebné podľa § 208 OSP späťvzatie návrhu pripustiť, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a konanie zastaviť.

Podľa § 208 OSP, ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Podľa § 222 ods. 2 OSP odvolanie môže odvolací súd vybaviť aj tak, že pripustí vzatie návrhu na začatie konania späť, alebo schválí zmier.

Ku späťvzatiu návrhu môže dôjsť v priebehu lehoty na odvolanie, prípadne i po jej uplynutí, pokiaľ aspoň niektorému z účastníkov plynie ešte odvolacia lehota, resp. v priebehu odvolacieho konania, avšak najneskôr do rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak dôjde k späťvzatiu návrhu po vyhlásení rozsudku prvostupňového súdu, musí tento súd rozsudok riadne zdôvodniť, nakoľko odvolací súd rozhoduje, či späťvzatie návrhu pripustí, alebo nie. Ak pripustí odvolací súd späťvzatie návrhu, zruší uznesením rozsudok súdu prvého stupňa a súčasne konanie zastaví. Uznesenie o tom je potrebné doručiť všetkým účastníkom konania.

Odvolací súd späťvzatie návrhu nepripustí, ak druhý účastník s týmto späťvzatím nesúhlasí.

Pretože navrhovateľ po rozhodnutí súdu prvého stupňa do času, kým rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, na odvolacom pojednávaní konanom dňa 31. októbra 2013 zoberal svoj návrh vo veci zo dňa 17. 10. 2011 späť a odporca so späťvzatím návrhu vyjadril súhlas, odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené všetky podmienky stanovené v § 208 OSP. Pre uvedené dôvody odvolací súd pripustil späťvzatie návrhu, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

Pri rozhodovaní o trovách konania považoval odvolací súd za nesporné, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, preto v zmysle § 146 ods. 2 OSP nastupuje povinnosť toho, kto zavinil zastavenie konania nahradiť druhej strane náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložila na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva.

O trovách konania preto odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 2 OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní mu žiadne trovy nevznikli.

S poukazom na ustanovenie § 93 ods. 4 OSP, ktoré výslovne ustanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, je podľa odvolacieho súdu možné v tejto veci vyvodiť záver, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania, ale len v tých prípadoch, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporuje. Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne

vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Vedľajšiemu účastníkovi umožňuje vstúpiť do konania ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 OSP a to i z vlastného podnetu, pričom vstup vedľajšieho účastníka navrhovateľ nenamietal. Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Uvedené zákonné ustanovenie, ale ani čl. 47 ods. 2 Ústavy SR nevyklučuje, aby aj združenie na ochranu spotrebiteľa bolo zastúpené advokátom. Vychádzajúc z uvedeného je preto potrebné dospieť k záveru, že vedľajší účastník má v zásade právo na náhradu trov konania, avšak vždy je potrebné posudzovať účelnosť trov právneho zastúpenia v každom individuálnom prípade. V danom prípade odvolací súd videl účelnosť vynaložených trov už v samotnom charaktere vedľajšieho účastníctva, keď vedľajší účastník vstúpil v danom konkrétnom prípade do konania za účelom ochrany práv spotrebiteľa. Účelnosť vynaložených trov odvolací súd videl i v tom, že práve po vstupe vedľajšieho účastníka do konania, podaní odvolania, vyjadrení súhlasu s jeho odvolaním a v rámci odvolania vznesenej námietky premlčania navrhovateľ zobral svoj návrh späť a to i napriek tomu, že v konaní pred súdom prvého stupňa bol úspešný, a došlo k zastaveniu konania. Z týchto dôvodov odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal podľa § 224 ods. 1 a § 146 od. 2 OSP náhradu trov konania v sume 284,40 eura, pozostávajúcu z troch úkonov právnej pomoci (prevzatie veci, vyjadrenie k veci a dovolanie) podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30. júna 2013 vo výške 3 x 71,37 eura, režijného paušálu za 3 úkony podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky vo výške 3 x 7,63 eura a DPH podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky v sume 47,40 eura (20% z 3 x 71,37 eura + 3 x 7,63 eura). K nepriznaniu odmeny vo výške 91,29 eura, vyčíslenej vedľajším účastníkom, za úkon právnej služby, odvolací súd uvádza, že predmetom konania bola suma 1.459,13 eura s príslušenstvom, a preto aj pri určení odmeny za úkon právnej služby bolo potrebné vychádzať len z výšky peňažného plnenia, a nie aj opakujúceho plnenia, nakoľko uvedené plnenie nebolo samostatným predmetom konania, ale len príslušenstvom. Navyac, odvolací súd vo vyčíslení trov konania zistil aj ďalšiu vadu spočívajúcu v tom, že za úkon dovolanie bola požadovaná odmena, nielenže pozostávajúca zo sumy 91,29 eura, ale aj za tento úkon bol požadovaný 2x režijný paušál a 2x DPH, a preto odvolací súd za tento úkon priznal odmenu vo výške 71,37 eura spolu s režijným paušálom a navýšenú o 20% DPH.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.